

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Gordilă Nicolae,

judecătorii – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana și Diaconu Iurie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor și avocatul Cebotari Stela în numele inculpatului Ciumacenco Alexei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe

*Ciumacenco Alexei Xxxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 04.01.2017 – 30.01.2017;

2. instanța de apel: 23.02.2017 – 26.04.2017;

3. instanța de recurs: 12.12.2017 – 30.01.2018.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 30.01.2017, Ciumacenco Alexei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și în baza acestei norme legale, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15.02.2017, a fost corectată eroarea din dispozitivul sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 30.01.2017, prin înlocuirea sintagmei greșite „penitenciar de tip semiînchis” cu sintagma corectă „penitenciar de tip deschis”.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că, inculpatul Ciumacenco Alexei, la 05.10.2016, aproximativ la ora 19:10, fiind treaz, cu permis

de conducere valabil, se deplasa cu automobilul personal de model „Renault Kangoo” cu n/î xxxxx, din direcția str. Vadul lui Vodă spre str. Igor Vieru, mun. Chișinău și, ajungând la intersecția str. N.M. Spătaru cu str. Igor Vieru, la trecerea semnalizată pentru pietoni, nu a ținut seama de totalitatea factorilor, care caracterizau condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectorul de drum, intensitatea și nivelul de organizare al traficului rutier, a încălcat cerințele art. 22 alin. (4) al Legii nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, care stipulează că, participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic, nu a apreciat corect situația reală pe carosabil în care se afla vehiculul la momentul respectiv, fiind sub incidența indicatoarelor rutiere 5.50.1 și 5.50.2 - trecere nedirijată pentru pietoni, ajungând chiar la trecerea pentru pietoni semnalată prin marcajul rutier corespunzător, a încălcat prevederile pct. 45 alin. (1), alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere, și, continuând deplasarea, a comis tamponarea pietonului Marcu Ion, născut la 18.09.1952, care traversa partea carosabilă de la dreapta la stânga relativ deplasării automobilului. În rezultatul accidentului rutier, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 173 D/2101 din 25.11.2016, lui Marcu Ion i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață și în rezultat, la 09.10.2016, Marcu Ion a decedat la IMSPIMU.

Prin cererea din 23.01.2017, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ciumacenco Alexei, fiind asistat de avocat, a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, cererea fiind acceptată prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 24.01.2017 (f.d. 131, 142).

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Scutaru Adrian, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatului Ciumacenco Alexei să i se aplice o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis și pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani. A aplica în privința lui Ciumacenco Alexei măsura preventivă - arestul preventiv până la intrarea sentinței în vigoare. Corpul delict: automobilul de model „Renault Kangoo” cu n/î xxxxx, care se păstrează la parcarea specială, de păstrat în continuare la parcarea specială până la luarea unei decizii

definitive în prezenta cauză penală. A obliga inculpatul Ciumacenco Alexei să achite cheltuielile judiciare în sumă de 751 lei, cheltuieli suportate de către Centrul de Medicină Legală pentru efectuarea expertizei medico-legale.

În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că, pedeapsa aplicată inculpatului Ciumacenco Alexei este neproportională celor comise de către acesta și urmările produse, contrar criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal.

Astfel, partea acuzării a considerat că, Ciumacenco Alexei urma să fie privat de libertate or, nu au fost stabilite temeiuri care ar împiedica aplicarea unei asemenea pedepse.

La fel, apelantul a considerat că, inculpatul urmează să achite statului suma de 751 lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei medico - legale a cadavrului lui Marcu Ion.

Apelantul a mai invocat că, instanța de judecată nu s-a expus și referitor la corpul delict - automobilul de model Renault Kangoo cu n/î xxxxx, care se păstrează la parcare specială.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Adrian Scutaru, casată parțial sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 30.01.2017 în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Ciumacenco Alexei Xxxxx, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În rest, sentința primei instanțe a fost menținută fără modificări.

4.1. Instanța de apel a constatat că, reieșind din materialele dosarului, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul Ciumacenco Alexei a săvârșit anume infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, împrejurări constatate din totalitatea probelor acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, motiv pentru care, vinovăția inculpatului Sajin Igor nici

nu a fost contestată, fiind contestată doar individualizarea și mărirea pedepsei și neîncasarea cheltuielilor de judecată, care i-a fost aplicată acestuia.

În ceea ce privește cererea de apel declarată de către partea acuzării și cu referire la argumentul apelantului precum că, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată și aplicată eronat, instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită de către prima instanță inculpatului Ciumacenco Alexei pentru comiterea infracțiunii imputate este una prea blândă, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea a fost dispusă neîntemeiat.

În acest sens, instanța de apel a reținut că în speță, în rezultatul comiterii infracțiunii, a decedat pietonul Marcu Ion, deși inculpatul avea obligația de a manifesta prudență sporită la trafic. Instanța a reținut că, pietonul a fost lovit la trecerea semnalizată pentru pietoni, în prezența indicatoarelor rutiere care semnalizau trecerea nedirijată pentru pietoni, fără ca inculpatul să țină seama de circumstanțele prezente, contrar prevederilor art. 22 alin. (4) al Legii nr.131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier și contrar prevederilor pct. 45 alin. (1), alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere.

În afară de aceasta, instanța de apel a considerat că, în speță, stabilirea unei pedepse prea blânde nu va asigura realizarea scopului legii penale, iar reieșind din prevederile art. 75 Cod penal, instanța de judecată urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia, circumstanțe de care nu a ținut cont instanța de judecată or, inculpatul Ciumacenco Alexei este vinovat de comiterea unei infracțiuni grave, prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și anume încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat decesul victimei Marcu Ion, fapt care a avut loc din cauza nerespectării și încălcării prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere de către inculpat.

În speță, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, se prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

Totodată, prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite ale pedepsei cu închisoarea sunt de la 2 ani la 4 ani și 8 luni.

În concluzie, cu referire la individualizarea pedepsei de către prima instanță, având în vedere circumstanțele cauzei elucidate supra, instanța de apel a conchis de a interveni în sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei și lui

Ciumacenco Alexei, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, în coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În ceea ce privește argumentul părții acuzării invocate în cererea de apel precum că, prima instanță a conchis eronat de a nu încasa de la inculpatul Ciumacenco Alexei în beneficiul statului cheltuielile de judecată, instanța de apel a considerat că, argumentul respectiv este neîntemeiat, iar concluzia primei instanțe este corectă.

În acest sens, instanța de apel a relevat că, potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Astfel, la materialele dosarului nu a fost prezentate înscrisuri care să probeze incontestabil existența cheltuielilor pretinse, în situația în care sumele solicitate ar reprezenta eventual cheltuieli în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, considerente pentru care, prima instanță a conchis corect că, cerința părții acuzării privind încasarea cheltuielilor de judecată nu este consolidată de suport probator și urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

5. Împotriva deciziei nominalizate au declarat recursuri ordinare:

5.1. Procurorul, prin care, care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului invocă că la examinarea prezentei cauze, partea acuzării a solicitat încasarea de la inculpatul Ciumacenco Al. în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 751 lei, care au fost suportate la efectuarea expertizei medico-legale.

Astfel, soluția instanței de fond și de apel, de a refuza încasarea cheltuielilor de judecată, contravine normelor procesual-penale în vigoare prevăzute de art. 227 și 229 Cod de procedură penală.

5.2. Avocatul inculpatului, Cebotari Stela, care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea recursului sunt invocate următoarele argumente:

- atât instanța de apel, cât și instanța de fond au dat o apreciere juridică corectă probelor acumulate în dosar, calificând acțiunile inculpatului Ciumacenco

Alexei conform prevederilor art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal. Însă instanța de apel, fără a motiva care este necesitatea aplicării unei pedepse reale pe un termen de trei ani a decis izolarea inculpatului interpretând greșit prevederile art. 90 alin. (1) Cod de procedură penală.

Instanța de fond absolut corect și legal a dispus că corectarea inculpatului este posibilă fără a-l izola de societate.

Ciumacenco Alexei a comis infracțiunea din imprudență, vina a recunoscut-o integral, a restituit în întregime prejudiciul material și moral succesorului legal al părții vătămate, s-a căit sincer în cele săvârșite. Mai mult ca atât, în ședința instanței de fond succesorul legal al părții vătămate a menționat atât verbal, cât și în scris că careva pretenții față de inculpat nu are, prejudiciul a fost încasat (recipisa anexată la materialele dosarului), solicitând să nu fie pedepsit aspru, cu închisoarea, deoarece l-a iertat și dorește ca Ciumacenco Alexei să-și educe copilul ce urmează să se nască (soția acestuia fiind la acel moment însărcinată în ultimul trimestru).

Inculpatul este unicul întreținător al familiei.

Instanța de apel nu a argumentat și nu a motivat necesitatea aplicării în privința inculpatului a unei pedepse reale, aplicând acestuia o pedeapsă mai aspră decât cea solicitată de către acuzator.

7. Judecând motivele recursurilor în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează, că recursul procurorului urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursul avocatului inculpatului urmează a fi admis din următoarele considerente.

Cu referire la recursul declarat de către procuror

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Din cuprinsul recursului declarat se reține că acesta invocă ca temei de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor*

motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Însă, acest temei nu și-a găsit confirmare în urma cercetării materialelor cauzei, cu atât mai mult că recurentul invocă de fapt dezacordul cu soluția instanțelor de fond prin care cheltuielile de judecată în mărime de 751 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legale, au fost trecute în contul statului.

Instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost pentru efectuarea expertizei medico-legale a cadavrului cet. Marcu Ion, iar art. 143 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea cauzei morții.

Tot aici, Colegiul penal consideră necesar de a se referi și la prevederile alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care stipulează că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat, de aceea, instanțele de fond corect au ajuns la concluzia de a trece cheltuielile de judecată în sumă de 751 lei în contul statului.

În urma celor analizate, nu s-a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Referitor la recursul declarat de către avocatul inculpatului, Cebotari Stela

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis. De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la

faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în temeiurile prevăzute de prezentul articol.

Lecturând textul recursului declarat, Colegiul lărgit reține că recurentul invocă drept temei de declarare a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și anume se menționează că a fost aplicată o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

În recursul declarat avocatul inculpatului, Cebotari S., este de acord cu circumstanțele de fapt stabilite de către instanțele ierarhic inferioare, însă critică hotărârea instanței de apel sub aspectul greșitei individualizării a pedepsei aplicate lui Ciumacenco Al.

Colegiul penal constată că acest temei și-a găsit confirmare în speța nominalizată, reieșind din următoarele.

După cum s-a enunțat mai sus, prin sentința primei instanțe, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Ciumacenco Alexei a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Astfel, la stabilirea pedepsei instanța de fond a indicat că, reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, inclusiv și de faptul că infracțiunea comisă este comisă din imprudență, anterior nu a fost judecat, a recuperat integral prejudiciul material și moral față de succesorul părții vătămate, a recunoscut vina, se căiește de cele comise, solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, totodată, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, consideră că inculpatul Ciumacenco Al. urmează a fi condamnat cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pe un termen de probă, în temeiul art. 90 Cod penal.

Procurorul apreciind pedeapsa ca fiind una prea blândă a depus apel prin care a solicitat o pedeapsă reală inculpatului.

Instanța de apel, apreciind apelul declarat de procuror ca fiind întemeiat, a admis apelul, casând sentința în partea stabilirii pedepsei inculpatului, abrogând prevederile art. 90 Cod penal.

Colegiul penal menționează că la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a reținut în deplină măsură prevederile art. 75 Cod penal, care stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a prezentului Cod.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă și în limitele sancțiunii legii în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rând, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt impedimente.

În sensul art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei pot fi definite ca fiind acele reguli, principii, prevăzute în Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seamă la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Colegiul penal conchide, că instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului Ciumacenco Al. a ținut cont în măsura deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, însă neargumentat a decis abrogarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Cu toate că, în speță sunt prezente doar circumstanțe atenuante nominalizate, inclusiv și faptul că inculpatul are la întreținere un copil minor, lipsa celor agravante, instanța de apel aplicându-i lui Ciumacenco Al. o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, a decis neaplicarea art. 90 Cod penal, menționând că nu există temei pentru aplicarea normei date, or, instanța de apel și-a motivat soluția cu fraze de ordin general ce nu corespund cu circumstanțele reale ale cauzei.

Astfel, instanța de recurs constată că această concluzie și o asemenea motivare a soluției instanței de apel nu corespunde criteriilor de stabilire a pedepsei, deoarece suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 alin. (4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni grave, iar în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept.

Ținând cont de aceste împrejurări, Colegiul penal ajunge la concluzia că nu este rațional ca Ciumacenco Al. să execute pedeapsa închisorii stabilită și va menține pedeapsa stabilită de către instanța de fond, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, care este una echitabilă în raport cu fapta comisă și cu circumstanțele cauzei

Prin urmare, Colegiul penal consideră că sentința este legală și întemeiată, motiv pentru care se apreciază că apelul procurorului a fost greșit admis.

Astfel, recursul declarat de avocatul Cebotari S. în numele inculpatului Ciumacenco Al. este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

8. În conformitate cu prevederile art. 431, 435 alin. (1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție, Cojocaru Tudor.

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Cebotari Stela în numele inculpatului Ciumacenco Alexei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 30 ianuarie 2017, prin care **Ciumacenco Alexei Xxxxx** a fost

recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Ciumacenco Alexei a fost suspendată pe un termen de probațiune de 3 ani.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **27 februarie 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecătorii:

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Diaconu Iurie